

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (třetího senátu)

19. července 2012*

„Vnitřní trh — Směrnice 98/34/ES — Normy a technické předpisy — Postup při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů — Výherní hrací přístroje s nízkými výhrami — Zákaz změny, obnovení a vydání povolení k provozování — Pojem „technický předpis““

Ve spojených věcech C-213/11, C-214/11 a C-217/11,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU podané Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (Polsko) rozhodnutími ze dne 16. listopadu 2010, došlými Soudnímu dvoru dne 9. a 11. května 2011, v řízeních

Fortuna sp. z o.o. (C-213/11),

Grand sp. z o.o. (C-214/11),

Forta sp. z o.o. (C-217/11)

proti

Dyrektor Izby Celnej w Gdyni,

SOUDNÍ DVŮR (třetí senát),

ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, J. Malenovský, R. Silva de Lapuerta, G. Arestis (zpravodaj) a D. Šváby, soudci,

generální advokát: N. Jääskinen,

vedoucí soudní kanceláře: K. Sztranc-Sławiczek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 22. března 2012,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Fortuna sp. z o.o., Grand sp. z o.o. a Forta sp. z o.o. K. Budnikem, adwokat,
- za polskou vládu M. Szpunarem a B. Majczynou, jakož i D. Lutostańskou, jako zmocněnci,
- za belgickou vládu L. Van den Broeck a M. Jacobs, jako zmocněnkyněmi, ve spolupráci s P. Vlaemminckem a R. Verbekem, advocaten,
- za portugalskou vládu L. Inez Fernandesem a A. P. Barros, jako zmocněnci,

* Jednací jazyk: polština.

— za Evropskou komisi G. Zavvosem a K. Herrmann, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu článku 1 bodu 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem, technických předpisů a pravidel týkajících se služeb informační společnosti (Úř. věst. L 204, s. 37; Zvl. vyd. 13/20, s. 337), ve znění směrnice Rady 2006/96/ES ze dne 20. listopadu 2006 (Úř. věst. L 363, s. 81; dále jen „směrnice 98/34“).
- 2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci sporů mezi Fortuna sp. z o.o. (dále jen „Fortuna“), Grand sp. z o.o. (dále jen „Grand“) a Forta sp. z o.o. (dále jen „Forta“) a Dyrektor Izby Celnej w Gdyni (ředitel celní komory v Gdyni, dále jen „DICG“) ve věci odmítnutí posledně uvedeného změnit, obnovit nebo vydat, v závislosti na konkrétním případě, povolení k organizování a provozování činnosti v oblasti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami.

Právní rámec

Unijní právo

- 3 Článek 1 body 1 až 5 a 11 směrnice 98/34 stanoví:

„Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) ‚výrobkem‘ každý průmyslově vyrobený výrobek a každý zemědělský produkt včetně produktů rybolovu;
- 2) ‚službou‘ jakákoli služba informační společnosti, tj. každá služba poskytovaná zpravidla za úplatu, na dálku, elektronicky a na individuální žádost příjemce služeb.
- 3) ‚technickou specifikací‘ specifikace obsažená v dokumentu, který stanoví požadované charakteristiky výrobku, jako jsou úroveň jakosti, ukazatele vlastností, bezpečnost nebo rozměry, včetně požadavků na výrobek, jako jsou obchodní název, terminologie, symboly, zkoušení a zkušební metody, balení, označování výrobků nebo jejich opatřování štítkem s jmenovitými údaji a postupy posuzování shody.
[...]
- 4) ‚jiným požadavkem‘ požadavek jiný než technická specifikace kladený na výrobek zejména z důvodu ochrany spotřebitelů nebo životního prostředí, který má vliv na jeho spotřební cyklus po jeho uvedení na trh, jako jsou podmínky použití, recyklace, opětovného používání nebo zneškodňování, pokud tyto podmínky mohou významně ovlivnit složení nebo charakter výrobku nebo jeho uvedení na trh;

- 5) „předpisem pro služby“ požadavek obecného charakteru týkající se přístupu ke službám a jejich poskytování ve smyslu bodu 2, zejména ustanovení týkající se poskytovatele služeb, služeb samotných a příjemce služeb, s výjimkou předpisů, které se nezaměřují specificky na služby definované ve výše uvedeném bodu.

[...]

- 11) „technickým předpisem“ technické specifikace a jiné požadavky nebo předpisy pro služby včetně příslušných správních předpisů, jejichž dodržování je při uvedení na trh, při poskytování služby, při usazování poskytovatele služeb nebo při používání v členském státě nebo na jeho větší části závazné *de iure* nebo *de facto*, jakož i právní a správní předpisy členských států zakazující výrobu, dovoz, prodej nebo používání určitého výrobku nebo zakazující poskytování nebo využívání určité služby nebo usazování poskytovatele služeb s výjimkou předpisů stanovených v článku 10.

[...]“

- 4 Podle čl. 8 prvního a třetího pododstavce této směrnice:

„S výhradou článku 10, členské státy sdělí neprodleně Komisi každý návrh technického předpisu s výjimkou případu, kdy takový předpis pouze přejímá úplné znění mezinárodní nebo evropské normy a kdy postačí informace o dotyčné normě; členské státy současně Komisi sdělí důvody, pro které je nezbytné takový technický předpis přijmout, pokud již nebyly uvedeny v samotném návrhu.

[...]

Členské státy musí v souladu s výše uvedenými podmínkami znovu sdělit návrh technického předpisu, provedou-li v něm změny, které zásadně změní oblast jeho působnosti, zkrátí původně předpokládanou dobu jeho zavedení, doplní specifikace nebo požadavky nebo zpřísní požadavky.“

Vnitrostátní právo

- 5 Až do 31. prosince 2009 byla pořádání a provozování činnosti v oblasti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami upravena zákonem o hrách a sázkách (ustawa o grach i zakładach wzajemnych) ze dne 29. července 1992 (Dz. U. z roku 2004, bod 4, položka 27), v pozměněném znění (dále jen „zákon o hrách a sázkách“).

- 6 Článek 2 odst. 2b tohoto zákona stanovil:

„Hry na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami jsou hry na mechanických, elektromechanických nebo elektronických přístrojích s peněžitými nebo věcnými výhrami, u kterých nesmí výhra z jedné hry činit více než 15 [eur] a hodnota nejvyšší vsazené částky na jednu hru nesmí přesahovat 0,07 [eura].“

- 7 Podle ustanovení uvedeného zákona museli majitelé takových přístrojů získat povolení místně příslušných daňových orgánů k provozování takovýchto her na výherních hracích přístrojích. Tato povolení byla vydávána majitelům těchto přístrojů na dobu šesti let a mohla být na žádost držitele obnovena na dobu dalších šesti let.

- 8 Článek 7 odst. 1a téhož zákona stanovil:

„Pořádání her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami je povoleno pouze v místě stanoveném pro pořádání her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami.“

9 Článek 30 zákona o hrách a sázkách stanovil:

„Místa pro pořádání her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami se mohou nacházet v podnicích veřejného stravování, obchodech nebo podnicích, kde jsou poskytovány služby, které jsou vzdáleny alespoň 100 metrů od školských, vzdělávacích a výchovných zařízení, pečovatelských zařízení a náboženských míst.“

10 Zákon o hazardních hrách (ustawa o grach hazardowych) ze dne 19. listopadu 2009 (Dz. U. 201, částka 40, dále jen „zákon o hazardních hrách“), který nahradil zákon o hrách a sázkách, nabyt účinnosti dne 1. ledna 2010.

11 Článek 14 odst. 1 zákona o hazardních hrách uvádí:

„Pořádání ruletových, karetních a kostkových her a her na výherních hracích přístrojích je přípustné pouze v kasinech.“

12 Článek 129 tohoto zákona stanoví:

„1. Každá činnost v oblasti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami nebo her na výherních hracích přístrojích v hernách s výherními hracími přístroji na základě povolení udělených před nabytím účinnosti tohoto zákona, je prováděna podle dřívějších ustanovení až do doby pozbytí platnosti těchto povolení osobami, kterým byla udělena, pokud tento zákon nestanoví jinak.

2. Řízení o udělení povolení pro výkon činnosti v oblasti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami nebo her na výherních hracích přístrojích provozovaných v hernách s výherními hracími přístroji, která byla zahájena a nebyla dosud skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se zastavují.

3. Hrami na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami se rozumí hry na mechanických, elektromechanických nebo elektronických přístrojích s peněžitými nebo věcnými výhrami, u kterých výhra z jedné hry nesmí činit více než 60 PLN a nejvyšší vsazená částka na jednu hru nesmí přesahovat 0,50 PLN.“

13 Článek 135 zákona o hazardních hrách uvádí:

„1. Povolení podle čl. 129 odst. 1 mohou být s výhradou odst. 2 a 3 změněna podle zásad stanovených v tomto zákoně pro změnu koncesí a povolení udělených osobám vykonávajícím činnost v oblasti uvedené v čl. 6 odst. 1 až 3, a to orgánem příslušným pro udělování povolení ke dni předcházejícímu dni nabytí účinnosti tohoto zákona. Ustanovení článků 56 a 57 se použijí obdobně.

2. Změna povolení nesmí vést ke změně míst pořádání hry, s výjimkou snížení počtu míst pro hry na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami.

[...]“

14 Podle čl. 138 odst. 1 tohoto zákona nemohou být povolení uvedená v čl. 129 odst. 1 zmíněného zákona obnovena.

Spor v původním řízení a předběžné otázky

15 Žalobkyně v původním řízení jsou společnostmi, mezi jejichž podnikatelskou činnost patří mimo jiné pořádání a provozování her na výherních hracích přístrojích. Za tímto účelem Fortuna, Grand a Forta nakupují herní přístroje na unijním trhu.

- 16 Společnost Fortuna je držitelkou požadovaného zákonného povolení pro tyto činnosti, které jí bylo uděleno dne 1. listopadu 2003 na dobu šesti let a následně bylo obnoveno rozhodnutím ze dne 14. září 2009. Toto povolení se vztahuje na velký počet heren. Fortuna podala žádost o změnu svého povolení ohledně zřízení jednoho z míst provozování her. Rozhodnutím ze dne 3. února 2010, které bylo potvrzeno pozdějším rozhodnutím ze dne 14. dubna 2010, DICG této žádosti nevyhověl a odvolal se na čl. 135 odst. 2 zákona o hazardních hrách, který zakazuje jakoukoliv změnu míst pořádání her prostřednictvím změny rozhodnutí o povolení, s výjimkou snížení počtu míst pro hry na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami.
- 17 Společnost Grand byla držitelkou požadovaného zákonného povolení pro pořádání a provozování her na výherních hracích přístrojích, uděleného dne 6. srpna 2004 na dobu šesti let. Povolení se rovněž týkalo velkého počtu heren. Společnost Grand podala žádost o obnovení svého povolení na další období šesti let. Rozhodnutím ze dne 24. února 2010, které bylo potvrzeno následným rozhodnutím ze dne 18. května 2010, DICG nevyhověl této žádosti s odvoláním na čl. 138 odst. 1 zákona o hazardních hrách, který zakazuje obnovení povolení pro výkon činnosti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami.
- 18 Dne 10. prosince 2008 podala společnost Forta žádost o povolení pořádat a provozovat hry na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami na území Pomořanského vojvodství. Tato žádost, která původně zahrnovala 112 míst pro výherní hrací přístroje s nízkými výhrami, se nakonec týká 80 míst. Rozhodnutím ze dne 12. února 2010, které bylo potvrzeno následným rozhodnutím ze dne 19. dubna 2010, DICG uplatnil čl. 129 odst. 2 zákona o hazardních hrách a shledal, že není namístě pokračovat v řízení v dotčené věci. Toto ustanovení totiž ukládá povinnost ukončit řízení zahájená a dosud neukončená před nabytím účinnosti tohoto nového zákona ukončuje, která se týkají žádostí o povolení k výkonu činnosti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami nebo her na výherních hracích přístrojích pořádaných v hernách s výherními hracími přístroji, které byly podány za účinnosti zákona o hrách a sázkách.
- 19 Každá ze žalobkyň v původním řízení podala žalobu k Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku (správní soud vojvodství v Gdańsku) proti rozhodnutí, které se jí týkalo, a poukazyvaly na to, že ustanovení zákona o hazardních hrách nemohou být správou uplatňována na podporu jejích rozhodnutí, jelikož tento zákon nebyl oznámen Komisi, i přestože zahrnuje „technická pravidla“ ve smyslu směrnice 98/34. Žalobkyně v původním řízení rovněž tvrdily, že omezení související s provozováním her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami, plynoucí z tohoto zákona, způsobuje značné omezení obchodu s těmito přístroji v Evropské unii. Zákaz změnit a obnovit dřívější povolení, stejně jako zákaz vydávání nových povolení pro provozování takových přístrojů, prakticky zbavuje uvedené přístroje jakékoliv užitku.
- 20 Předkládající soud uvádí, že mu judikatura Soudního dvora týkající se volného pohybu zboží a služeb ohledně hazardních her umožňuje nezávisle posoudit slčitelnost režimu plynoucího ze zákona o hazardních hrách s těmito svobodami. Tento soud se oproti tomu zabývá otázkou, zda ustanovení takového zákona mohou být namítána vůči jednotlivci, jestliže nebyla oznámena Komisi v souladu s postupem stanoveným směrnicí 98/34.
- 21 Za těchto podmínek se Wojewódzki Sąd Administracyjny w Gdańsku rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

Ve věci C-213/11:

„Má být čl. 1 bod 11 směrnice [98/34] vykládán tak, že k ‚technickým předpisům‘, jejichž návrhy musí být podle čl. 8 odst. 1 této směrnice sděleny Komisi, patří zákonné ustanovení, které zakazuje změnu povolení pro činnost v oblasti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami, jejímž účelem je změna místa konání hry?“

Ve věci C-214/11:

„Má být čl. 1 bod 11 směrnice [98/34] vykládán tak, že k „technickým předpisům“, jejichž návrhy musí být podle čl. 8 odst. 1 této směrnice sděleny Komisi, patří zákonné ustanovení, které zakazuje obnovení povolení pro činnost v oblasti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami?“

Ve věci C-217/11;

„Má být čl. 1 bod 11 směrnice [98/34] vykládán tak, že k „technickým předpisům“, jejichž návrhy musí být podle čl. 8 odst. 1 této směrnice sděleny Komisi, patří zákonné ustanovení, které zakazuje vydání povolení pro činnost v oblasti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami?“

- 22 Usnesením předsedy Soudního dvora ze dne 9. června 2011 byly věci C-213/11, C-214/11 a C-217/11 spojeny pro účely písemné a ústní části řízení, jakož i pro účely rozsudku.

K předběžným otázkám

- 23 Podstatou otázek předkládajícího soudu je to, zda musí být čl. 1 bod 11 směrnice 98/34 vykládán v tom smyslu, že taková vnitrostátní ustanovení, jako jsou ustanovení zákona o hazardních hrách, jejichž důsledkem může být omezení, nebo dokonce postupné znemožnění provozování her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami jinde než v kasinech a hernách, představují technické předpisy ve smyslu tohoto ustanovení, jejichž návrhy musí být předmětem oznámení stanoveného v čl. 8 odst. 1 prvním pododstavci této směrnice.
- 24 Úvodem je třeba připomenout, že Soudní dvůr již rozhodl, že jako technické předpisy ve smyslu čl. 1 bodu 11 směrnice 98/34 musí být kvalifikována opatření, která zakazují používání všech elektrických, elektromechanických a elektronických her ve všech veřejných nebo soukromých místech s výjimkou kasin (rozsudek ze dne 26. října 2006, Komise v. Řecko, C-65/05, Sb. rozh. s. I-10341, bod 61).
- 25 Za těchto podmínek musí být jako „technický předpis“ ve smyslu čl. 1 bodu 11 směrnice 98/34 kvalifikováno takové opatření, jako je čl. 14 odst. 1 zákona o hazardních hrách, které vyhrazuje pořádání her na výherních hracích přístrojích pouze herním kasinům.
- 26 Po tomto úvodním upřesnění je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že cílem směrnice 98/34 je chránit preventivní kontrolou volný pohyb zboží, který je jedním ze základů Unie, a že tato kontrola je potřebná, jelikož technické předpisy, na které se tato směrnice vztahuje, mohou vytvářet překážky obchodu se zbožím mezi členskými státy a tyto překážky mohou být připuštěny pouze tehdy, jsou-li nezbytné pro splnění naléhavých požadavků sledujících cíl obecného zájmu (viz rozsudky ze dne 30. dubna 1996, CIA Security International, C-194/94, Recueil, s. I-2201, body 40 a 48; ze dne 8. září 2005, Lidl Italia, C-303/04, Sb. rozh. s. I-7865, bod 22, a ze dne 9. června 2011, Intercommunale Interminosane a Fédération de l'industrie et du gaz, C-361/10, Sb. rozh. s. I-5079, bod 10).
- 27 V této souvislosti je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora z článku 1 bodu 11 směrnice 98/34 vyplývá, že pojem „technický předpis“ zahrnuje – kromě kategorie předpisů týkajících se služeb informační společnosti ve smyslu tohoto čl. 1 bodu 2 a 5, která však není ve věcech v původním řízení dotčena, jelikož se vnitrostátní ustanovení dotčená v původním řízení týkají výherních hracích přístrojů s nízkými výhrami jakožto „výrobků“ ve smyslu uvedeného čl. 1 bodu 1 – tři kategorie, a sice zaprvé „technickou specifikaci“ ve smyslu čl. 1 bodu 3 uvedené směrnice, zadruhé „jiný požadavek“, jak je definován v čl. 1 bodu 4 této směrnice, a zatřetí zákaz výroby, dovozu, prodeje nebo používání určitého výrobku obsažený v článku 1 bodu 11 téže směrnice (viz rozsudky ze dne 21. dubna 2005, Lindberg, C-267/03, Sb. rozh. s. I-3247, bod 54, a ze dne 8. listopadu 2007, Schwibbert, C-20/05, Sb. rozh. s. I-9447, bod 34, jakož i Intercommunale Interminosane a Fédération de l'industrie et du gaz, uvedený výše, bod 11).

- 28 Nejprve je třeba upřesnit, že aby vnitrostátní opatření spadalo do první kategorie technických předpisů uvedené v čl. 1 bodě 11 směrnice 98/34, tedy pod pojem „technické specifikace“, musí se toto opatření nutně vztahovat na výrobek nebo jeho balení jako takové, a stanovit tudíž jednu z požadovaných charakteristik výrobku (viz rozsudek Intercommunale Interrosane a Fédération de l'industrie et du gaz, uvedený výše, bod 15).
- 29 Stačí přitom konstatovat, že se přechodná ustanovení zákona o hazardních hrách týkají povolení k výkonu činnosti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami. Netýkají se výherních hracích přístrojů s nízkými výhrami nebo jejich balení jako takových, a neurčují tedy jejich charakteristiky.
- 30 V důsledku toho vnitrostátní ustanovení, o která se jedná v původním řízení, neobsahují technické specifikace ve smyslu směrnice 98/34.
- 31 Z judikatury Soudního dvora dále vyplývá, že třetí kategorie technických předpisů uvedená v čl. 1 bodu 11 směrnice 98/34, která se týká zákazu zejména používání, předpokládá, že dotčená vnitrostátní ustanovení mají dosah, který jde jasně nad rámec omezení určitých možných způsobů používání dotčeného výrobku, a tudíž se neomezují na pouhé omezení používání tohoto výrobku (viz rozsudek Lindberg, uvedený výše, bod 76).
- 32 Tato třetí kategorie se totiž vztahuje konkrétně na vnitrostátní opatření, která neumožňují žádné jiné používání dotčeného výrobku, s výjimkou čistě okrajového, které je možno od dotčeného výrobku důvodně očekávat (rozsudek Lindberg, citovaný výše, bod 77).
- 33 I když přechodná ustanovení zákona o hazardních hrách dotčeného v původním řízení bezpochyby obsahují zákazy ohledně vydávání, obnovy a změny povolení k výkonu činnosti v oblasti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami, je nutné uvést, že podle čl. 129 odst. 1 tohoto zákona je veškerá činnost v oblasti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami vykonávaná na základě povolení vydaných před nabytím účinnosti uvedeného zákona subjekty, kterým byla povolení udělena, vykonávána podle dřívějších ustanovení až do pozbytí platnosti těchto povolení.
- 34 Takovéto ustanovení tak umožňuje pokračovat ve výkonu činnosti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami, a tedy používat takové hrací přístroje i po nabytí účinnosti zákona o hazardních hrách. Je nutné konstatovat, že v takovém kontextu přechodná ustanovení tohoto zákona nemohou být považována za vnitrostátní opatření, která neumožňují žádné jiné používání, s výjimkou čistě okrajového, výherních hracích přístrojů s nízkými výhrami.
- 35 Soudní dvůr konečně rozhodl, že aby mohla dotčená vnitrostátní ustanovení být kvalifikována jako „jiné požadavky“ ve smyslu čl. 1 bodu 4 směrnice 98/34, musí představovat „podmínky“, které mohou významně ovlivnit složení či povahu nebo uvedení na trh dotčeného výrobku (v tomto smyslu viz výše uvedené rozsudky Lindberg, bod 72, a Intercommunale Interrosane a Fédération de l'industrie et du gaz, bod 20).
- 36 V této souvislosti je třeba uvést, že přechodná ustanovení zákona o hazardních hrách stanoví podmínky, které mohou ovlivnit uvedení výherních hracích přístrojů s nízkými výhrami na trh. Zákaz vydávat, obnovovat a měnit povolení pro činnosti v oblasti her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami mimo kasina může přímo ovlivnit obchod s výherními hracími přístroji s nízkými výhrami.
- 37 V tomto kontextu přísluší předkládajícímu soudu ověřit, zda takové zákazy, jejichž dodržení je *de iure* povinné pro používání výherních hracích přístrojů s nízkými výhrami, mohou významně ovlivnit povahu těchto přístrojů nebo jejich uvádění na trh (v tomto smyslu viz rozsudek Lindberg, uvedený výše, bod 78).

- 38 Při ověření, které musí provést předkládající soud, bude tento soud muset vzít v úvahu zejména skutečnost, že snížení povolených umístění her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami je provázeno omezením maximálního počtu herních kasin i výherních hracích přístrojů, které v nich mohou být používány.
- 39 Předkládající soud musí rovněž ověřit, zda výherní hrací přístroje s nízkými výhrami mohou být naprogramovány nebo přeprogramovány pro užívání v kasinech jako výherní hrací přístroje pro hazardní hry, které umožňují vyšší výhry, a představují tedy větší nebezpečí závislosti uživatele hry (v tomto smyslu viz rozsudek, Lindberg, uvedený výše, bod 79), což by mohlo významně ovlivnit jejich povahu.
- 40 S ohledem na vše výše uvedené je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 1 bod 11 směrnice 98/34 musí být vykládán v tom smyslu, že taková vnitrostátní ustanovení, jako jsou ustanovení zákona o hazardních hrách, jejichž důsledkem může být omezení, nebo dokonce postupné znemožnění provozování her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami jinde než v kasinech a hernách, mohou představovat „technické předpisy“ ve smyslu tohoto ustanovení, jejichž návrhy musí být předmětem oznámení stanoveného v čl. 8 odst. 1 prvním pododstavci této směrnice, je-li prokázáno, že uvedená ustanovení představují podmínky, které mohou významně ovlivnit povahu dotčeného výrobku nebo jeho uvádění na trh, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

K nákladům řízení

- 41 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (třetí senát) rozhodl takto:

Článek 1 bod 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/34/ES ze dne 22. června 1998 o postupu při poskytování informací v oblasti norem, technických předpisů a pravidel týkajících se služeb informační společnosti, ve znění směrnice Rady 2006/96/ES ze dne 20. listopadu 2006, musí být vykládán v tom smyslu, že taková vnitrostátní ustanovení, jako jsou ustanovení zákona o hazardních hrách (ustawa o grach hazardowych) ze dne 19. listopadu 2009, jejichž důsledkem může být omezení, nebo dokonce postupné znemožnění provozování her na výherních hracích přístrojích s nízkými výhrami jinde než v kasinech a hernách, mohou představovat „technické předpisy“ ve smyslu tohoto ustanovení, jejichž návrhy musí být předmětem oznámení stanoveného v čl. 8 odst. 1 prvním pododstavci této směrnice, je-li prokázáno, že uvedená ustanovení představují podmínky, které mohou významně ovlivnit povahu dotčeného výrobku nebo jeho uvádění na trh, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

Podpisy.